

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

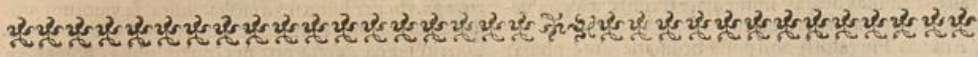
Venetiis, 1643

De Purgatorio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

Ego ipse allegat 84. num. 5. in fine, & censuit Rot. dicta decis. 581. num. 1. apud Farin. part. 2. in posthum. ubi ait iuxta declarationem sacre Congreg. sub die 6. Junij 1601. immemorabilem non esse sublatam per dispositionem Concilij in presenti, & in Thaurina iurisdictionis 5. Decembris 1614. coram Reuerendissimo D. meo Cocino, impressa per Farin. decis. 610. num. 1. part. 2. recent. & in Mariscen. iurisdictionis 26. Aprilis 1609. coram bona mem. Patriarcha Manzanedo, impressa per eundem Farin. decis. 248. num. 1. part. 2. recent. ubi asserit S. Congregationem Concil. censuisse hoc decretum non excludere immemorabilem, sed donec de

illa constiterit per tres sententias conformes, non inferriorem, sed diocesannm Episcopum debere interim huiusmodi causas cognoscere, & num. 2. censuit immemorabilem debere probari cum requisitis, de quibus in gloss. sup. cap. 1. de prescrip. lib. 6. videlicet per testes deponentes de visu per quadraginta annos ante litem mota, & habentes congruam aetatem, qualis est annorum 54. refert Ludovic. à Saravia in tract. de iurisdic. Adiutorum quest. 24. num. 26. vers. illud. Et non tolli consuetudines futuras, sed præteritas tantum, resoluit Anguian. de legibus lib. 2. controu. 20. num. 21.

S E S S I O X X V.

Decretum de Purgatorio.

- 1 Doctores de Purgatorio agentes,
- 2 Purgatorij locus.
- 3 Anima quas penas in Purgatorio patiantur.
- 4 Anima Purgatorij non possunt ordinari ante pæ-

nas omnino persolutas ad tempus inde exire.
 5 Purgatorij pœnarum duratio non est equalis in omnibus animabus, quæ ibi purgantur.

CVM Catholica Ecclesia, Spiritu sancto edocta, ex sacris litteris, & antiqua Patrum traditione, in sacris Concilijs, & nonissimè in hac œcumenica Synodo docuerit, ^a Purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragijs, potissimum verò acceptabilis altaris sacrificio iuari, præcipit sancta Synodus Episcopis, vt sanam de Purgatorio doctrinam, à sanctis Patribus, & sacris Concilijs traditam à Christi fidelibus credi, teneri, doceri, & vbique prædicari, diligenter studeant. Apud rudem verò plebem difficiliore, ac subtiliores quæstiones, quæque ad ædificationem non faciunt & ex quibus plerumque nulla fit pietatis accessio, à popularibus concionibus secludantur. Incerta item, vel quæ specie falsi laborant, euulgari, ac tractari non permittant. Ea verò, quæ ad curiositatem quandam, aut superstitionem spectant, vel turpe lucrum sapiunt, tanquam scandala, & fidelium offendicula prohibeant. Curent autem Episcopi, vt fidelium viuorum suffragia, Missarum scilicet sacrificia, orationes, elemosynæ aliaque pietatis opera, quæ à fidelibus pro alijs fidelibus defunctis fieri consueverunt, secundum Ecclesiæ instituta piè, & deuote fiant, & quæ pro illis ex testatorum fundationibus, vel alia ratione debentur, non perfunctoriè, sed à Sacerdotibus, & Ecclesiæ ministris, & alijs, qui hoc præstare tenentur, diligenter, & accuratè persoluantur.

^a Sess. 6. can. 30. sup. sess. 22. cap. 2. & can. 3.

Vide Alphons. Alvarez Guerreiro in speculo iuris Pontific. cap. de Purgatorio, pag. mibi 199. Castro aduersus hæreses verb. Purgatorium, Domin. Sot. in 4. dist. 19. quest. 3. Petr. Sot. de insti. sacerdot. lib. 1. cap. 2. de Purgatorio, Theodor. Peltan. in tract. de Purgatorio, Cardin. Bellarm. in suis conuouers. Catholic. ubi de Purgatorio, Cordub. lib. 1. quest. 9. de indulgent. Gregor. de Valent. tom. 4. disput. 11. de locis, seu receptaculis animarum post mortem quest. 1. punct. 1. Nicol. Diaz en el tratado del iuizio final e 6. §. 2. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Purgatorium, Soar. tom. 4. de penitent. disput. 45. sect. 1. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. quest. 44. art. 1. Agid. de ConineK de Sacrament. & censur. tom. 2. disput. 11. Martin. Carrillo en la explicacion de la Bulla de los defuntos, in princip. Homobon. de Bonis de examine Eccles. tract. 3. quest. 61. cum seq. Fernandez in examine Theolog. moral. part. 3. cap. 8. de Purgatorio, Iul. Lauer. de Iubileo & indulgent. p. 2. cap. 29. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resol. 122. Illustrif. D. Roderic. à Cunha in comment. ad cap. qualis 4. & seq. dist. 25. Trullench in exposit. Bullæ defunctorum lib. 4. dub. 2. nouissimè Bartholom. à S. Faust. in tract. de quatuor animarum receptaculis, nempe purgatorio, limbo, inferno, & paradiso, lib. 5.

sto d. lib. 5. de quatuor animarum receptaculis quest. 2. ubi dicit quòd licet Purgatorium secundum legem communem, & ordinariam Dei in visceribus terræ sit, non tamen semper animæ in isto communi loco purgantur, quia interdum secundum legem particularem, seu dispensationem diuinam diuersis in locis nonnulli puniti esse leguntur.

Quas pœnas animæ in Purgatorio patiantur, differunt Petr. Sot. d. lect. 2. de Purgator. Angles in floribus theologicar. q. part. 1. quest. 4. de Purgat. Ioan. Iafen. de fidelium animarum Purgator. lib. 1. cap. 2. Vinald. in candel. aureo part. 1. ubi de Purgatorio num. 8. Cardin. Bellarm. d. lib. 2. de Purgator. cap. 10. cum quatuor seqq. Valent. d. disput. 11. quest. 1. puncto 2. Soar. d. lect. tom. 4. disput. 46. sect. 1. & 2. Martin. Carrillo d. tract. part. 1. cap. 3. Agid. de ConineK d. disput. 11. dub. 3. num. 19. cum seqq. Homobon. de Bonis d. tract. 3. cap. 7. quest. 62. Trullench in exposit. Bullæ defunctor. lib. 4. dub. 3. Bartholom. à S. Faust. d. lib. 5. de quatuor receptaculis animarum quest. 3. ubi dicit animas Purgatorij duplicem pati pœnam, nempe pœnam damni, & pœnam sensus, & q. 4. dicit pœnam damni in Purgatorio esse maximam pœnam, & minorem penam sensus Purgatorij acerbiorē esse maxima pœna huius vitæ, & quest. 7. refert animas, quæ sunt in Purgatorio, non æqualiter ab igne torqueri, sed vnamquæque plus vel minus intensius puniri, & q. 9. tenet nullā animam ex Purgatorio omni liberari donec sit plene purgata, nullamque ibi torqueri ultra diem iudicij generalis, & quest. 11. affirmat omnes animas, quæ in Purgatorio sunt, habere certitudinem suæ salutis, & quest. 12. probat animas, quæ sunt in Purgatorio, non posse aliquid mereri, vel demereri, & quest. 16. contra Be-

^{2.} De loco Purgatorij vide Bellarm. d. lib. 2. de Purgatorio cap. 6. Henriq. de sine hominis cap. 25. §. 3. Valent. d. quest. 1. puncto 2. Soar. d. tom. 4. de penitent. disput. 45. sect. 2. ex num. 3. Martin. Carrill. d. tract. p. 1. cap. 2. Benzou. de Iubileo, lib. 2. cap. 27. Agid. de ConineK d. tom. 2. disput. 11. dub. 2. num. 17. cum seqq. Fernandez d. cap. 8. §. 1. numer. 3. & 4. Illustrif. D. Roderic. à Cunha in comment. ad cap. qui in aliud num. 2. dist. 25. qui asserunt locum Purgatorij esse infra viscera terræ inferno ipsi vicinum. Bartholom. à S. Faust. Barbof. Collect. in Concil. Trid.

Ec 2 dam,

dam, Dionysium Carthus. & alios asserit animas existentes in Purgatorio ministerio demonum non torqueri. Illustriss. D. Roderic. à Cunha in comment. ad d. cap. qui in aliud, nu. 2. ubi ait in Purgatorio sicut in inferno esse penam ignis, qui est corporeus eiusdem speciei cum nostro elementari, qui verè, realiter, & physice efficit cruciatum in animabus, seu spiritibus, agiturque in spiritibus rem aliquam disconuenientem, quæ sit obiectum doloris, & tristitiæ, & num. 3. postquam retulit aliquorum opinionem asserentium penam Purgatorij superare omnem penam huius vitæ, concludit tamen aliquam penam Purgatorij reperiri minorem aliqua pena huius vitæ, & nu. 4. asserit animas beatas immediatè transire à loco Purgatorij ad beatitudinis locum.

4. Animas Purgatorij non posse ordinariè ante penas omnino perfolatas ad tempus inde exire, quia ibi sunt quasi in carcere, ex singulari tamen Dei permissione, posse egredi, ac aliquibus apparere, vt eorum suffragia postulerent, asserunt Ægid. de ConincK d. disput. 11. dub. 6. num. 49. lul. Lator. d. cap. 29. num. 101. Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad d. cap. qui in aliud, num. 5. latè Barthol. à S. Fausto ubi supra lib. 5. quest. 28. Ego ipse in collect. ad cap. faciendum 13. quest. 2. num. 4. ubi post Soar. d. sect. 4. num. 11. aduertit quod quando hæc dispensatio fit, pena non interruptitur. quia ignis sicut in aere cruciat demones, ita animas torquere ac purgare potest, & num. 7. post Less. deusit. lib. 2. cap. 37. dub. 5. credibile dicit animas in Purgatorio de proximorum salute esse sollicitas, & pro illis Deum assidue orare.

5. Durationem penarum Purgatorij non esse æqualem

in omnibus animabus, quæ ibi purgantur, cum non omnes animæ decedant cum æquali reatu peccatorum remissorum, & per aliorum suffragia alie liberentur, asserunt Soar. d. disput. 46. sect. 4. num. 4. Ægid. de ConincK d. disput. 11. dub. 4. num. 37. vers. quarto. Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad cap. qualis num. 5. dist. 25. ubi nu. 6. dicit se existimare animas ob graua peccata plurimis annis puniri citat Soar. d. sect. 4. num. 6. Ægid. d. num. 37. & 38. Syluum in supplement. 3. par. D. I. hom. quest. 100. artic. 8. dub. 1.

6. Animas in Purgatorio desertas Fidelium suffragijs, &c.] Vide Barthol. à S. Fausto in tract. de suffragijs lib. 1. quest. 22. prope fin. ubi per hunc tex. resoluit suffragia viuorum prodesse defunctis in Purgatorio existentibus quoad remissionem penæ debitæ pro peccatis dimissis, & quest. 24. dicit nostras orationes aliquando defunctis prodesse per modum impetrationis, & quest. 25. ait beatos cæli ciues interdum orare pro animabus Purgatorij, ac proinde impetrare illis gratuitam remissionem alicuius penæ.

De limbo sanctorum Patrum & puerorum, vide Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. de quatuor animarum receptaculis quest. 17. ubi dicit limbum sanctorum Patrum esse in Inferno, sed in parte suprema, & ante quest. 18. approbat eorum opinionem, qui tenent Infernum damnatorum in centro terræ esse, mox super infernum puerorum Limbum, & super Limbum Purgatorium, & super Purgatorium olim Limbos sanctorum Patrum existebat, & ead. q. 18. sentit pueros, qui sunt in Limbo, solummodo pati penam damni, & quest. 19. quod paruuli in Limbo speculantur naturalia.

De Inuocatione, veneratione, & Reliquijs Sanctorum, & sacris Imaginibus.

1. Vfus sanctarum Imaginum pictarum, earumque adoratio reuulsiuissimus in Ecclesia Dei, & à sanctis Patribus comprobatus.
2. Sancti vna cum Christo regnant.
3. Peregrinatio ad Sanctorum memorias.
4. Imago sancti non canonizati in Altari poni non potest.
5. Imagines quorumcumque hominum cum sanctitatis vel martyrij fama defunctorum non possunt apponi in oratorijs publicis, aut priuatis antequam canonizentur, aut Beati declarentur.
6. Tabella votiuæ, & alia huiusmodi in signum gratiæ receptæ apponi non possunt in loco ubi corpus defuncti sepultum est.
7. Miracula nulla noua sunt admittenda nisi recognoscante, & approbante Episcopo.
8. Miracula noua hominis defuncti non canonizati, nec beatificati potest Episcopus publicare, atque approbare.
9. Reliquias nouas non licet Episcopis approbare, & eas publicè venerandas exponere, nisi sint canonizati.
10. Reliquias sancti ab Ecclesia canonizati approbare competit Episcopo in sua diocesi.
11. Cognitio quod reliquie sint verè spectat ad Ordinarium.
12. Miraculorum recognitio non spectat ad alium etiam iurisdictionem quasi Episcopalem habentem præter Episcopum.
13. Episcopus ad reliquiarum approbationem faciendam tenetur consulere Theologos, & alios viros pios, & doctos.

Mandat sancta Synodus omnibus Episcopis, & cæteris docendi munus, curamque sustinentibus, vt iuxta Catholicæ, & Apostolicæ Ecclesiæ vsum, à primæuis Christianæ religionis, temporibus receptum, sanctorumque Patrum consensionem, & sacrorum Conciliorum decreta, in primis de Sanctorum intercessione, inuocatione, reliquiarum honore, & legitimo imaginum vfu, fideles diligenter instruant, & docentes eos, sanctos, vna cum Christo regnantes orationes suas pro hominibus Deo offerre, bonum, atque vtile esse suppliciter eos inuocare, & ob beneficia impetranda à Deo per filium eius Iesum Christum, Dominum nostrum, qui solus noster Redemptor & Saluator est ad eorum orationes, opem, auxiliumque confugere, illos verò, qui negant Sanctos, æterna felicitate in cælo fruentes, inuocandos esse, aut qui asserunt, vel illos pro hominibus non orare, vel eorum, vt pro nobis etiam singulis orent, inuocationem esse idololatriam, vel pugnare cum verbo Dei, aduersarique honori vnius mediatoris Dei, & hominum Iesu Christi, vel stultum esse, in cælo regnantibus voce, vel mente supplicare, impiè sentire. Sanctorum quoque martyrum, & aliorum cum Christo viuentium sancta corpora quæ viuæ membra fuerunt Christi, & templum Spiritus sancti, ab ipso ad æternam vitam suscitanda, & glorificanda, à fidelibus veneranda esse, per quæ multa beneficia à Deo hominibus præstantur, ita vt affirmantes, Sanctorum Reliquijs venerationem, atque honorem non deberi, vel eas, aliaque sacra monumenta à fidelibus inutiliter honorari atque eorum opis impetrandæ causa Sanctorum & memorias frustra frequentari, omnino damnandos esse, prout iampridem eos damnauit, & nunc etiam

1. Cor. 3.

Concil.
Nicens.